

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ที่ส่งเสริมการขับร้องเพลง
พระราชนิพนธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

The Development of Learning Activities Based on Davies
Instructional Model Singing of The Royal Songs Composition for
Grade 12 Students

¹อรัทัย เงามะลำดวน Orathai Ngolamdual

²พิทยวัฒน์ พันระศรี Pittayawat Phanthasri

³ประยงค์ หัตถพรหม Prayong Hatthaprom

^{1,2,3}มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

^{1,2,3}Rajabhat Maha Sarakham University

¹Corresponding author, e-mail: Orathaiiii.40@gmail.com

Received November 19, 2024; Revised December 30, 2024; Accepted: December 31, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) เพื่อศึกษาความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนสหศาสตร์ศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ 2) แบบประเมินความสามารถการขับร้องและ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ตามแนวคิดของเดวีส์ที่ส่งเสริมการขับร้อง มีประสิทธิภาพ (88.95/90.83) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2. ความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 อยู่ในเกณฑ์ดีมากคิดเป็นร้อยละ 100 โดยคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 88.95 3. ความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ นักเรียนมีความสามารถทางด้านเนื้อร้องมากที่สุด โดยคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 97.92 และ 4. ความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากทำกิจกรรมการเรียนรู้แสดงให้เห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: แนวคิดของเดวีส์; การขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์; ความพึงพอใจ

Abstract

The objectives this research was (1) to develop learning activities for singing skills of the Royal song Compositions, based on Davies' instructions for grade 12 students. Ensuring the effectiveness in accordance with the 80/80 standards, (2) to comparison of students' singing ability of the Royal song Compositions from learning the 80% standard, (3) to study the ability of students to sing the Royal song compositions, studying from students' learning and (4) to examine the satisfaction of students studying from learning activities based on Davies's instructional The sample group consisted of 36 people of students from Grade 12, class 6/4 at Sahatsakhan Suksa School, under the Office of Secondary Educational Service Area, Kalasin Province, during the first semester of the 2024 academic year. The research instruments were used in the research were a series of tasks consisting of three tasks: 1) the data collection tools included six lesson plans based on Davies' instructional, 2) an assessment form for singing the Royal song Compositions and 3) a satisfaction questionnaire The statistics used to analyze the data are percentage values, average, standard deviation. The results of the study were: 1) The effectiveness of the learning plans for singing skills of the Royal song Compositions based on Davies' instructional was found to be highly efficient (88.95/90.83), exceeding the established standard (80/80). 2) Students' singing ability of the Royal song Compositions from learning activities based on Davies's instructional for grade 12 students when compared to the 100 percent standard, showed an average score of 88.95 percent. 3) Regarding the ability to sing the Royal song Compositions from using Davies' instructional, students scored highest in lyrics, with an average score of 97.92 percent. For vocal quality and melody, for personality, style, and expression, fortune, and for rhythm respectively. 4) The component of practical learning, which made the learning process efficient and pleasurable for the students, was the reason for the highest level of student satisfaction.

Keywords: Davies' instructional model; Singing of Royal Compositions; Satisfaction

บทนำ

การศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาวิถีชีวิตของคนในสังคม การจัดการศึกษาที่ดีจะต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมสำหรับชีวิตในศตวรรษที่ 21 ความท้าทายด้านการศึกษาในปัจจุบันส่งผลให้ผู้สอนต้องมีความตื่นตัวและพร้อมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่ (ทีศนา แคมมณี, 2557) ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้ง

ทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ และคุณธรรม โดยมีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองที่ดีของทั้งประเทศและโลก โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ซึ่งเน้นการเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ และความชื่นชมในความงามทางศิลปะ รวมถึงการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะที่สมบูรณ์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) สาระดนตรีในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ได้ระบุให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบของดนตรี และสามารถแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ โดยเฉพาะการฝึกทักษะการขับร้อง ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการขับร้องให้ดีขึ้นได้ผ่านการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง โดยมีหลักฐานจากการศึกษาว่าการฝึกเล่นดนตรีไม่เพียงแต่ใช้สมองซีกขวาซึ่งเกี่ยวข้องกับด้านอารมณ์และสุนทรียภาพเท่านั้น แต่ยังต้องอาศัยสมองซีกซ้ายในการอ่านโน้ตเพลง ส่งผลให้สมองทั้งสองซีกทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ (นันทิยา ตันศรีเจริญ, 2545) อย่างไรก็ตาม หนึ่งในหัวใจสำคัญของการเรียนดนตรีในประเทศไทย คือ การขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ ซึ่งถือเป็นมรดกทางดนตรีที่มีคุณค่า เพลงพระราชนิพนธ์ "ชะตาชีวิต" เป็นเพลงพระราชนิพนธ์ลำดับที่ 5 ซึ่งพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ 9) ทรงพระราชนิพนธ์ในปี พ.ศ. 2490 ขณะทรงศึกษาต่อที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เพลงนี้มีเนื้อหาที่สะท้อนถึงการต่อสู้กับชะตากรรมและความทุกข์ยากในชีวิต เป็นเพลงที่มีความหมายลึกซึ้งและมีทำนองที่สง่างาม การนำเพลงพระราชนิพนธ์มาใช้ในการเรียนการสอน โดยเฉพาะในวิชาดนตรี มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจถึงคุณค่าและความหมายที่แฝงอยู่ในบทเพลง อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการขับร้องให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลงได้อย่างเหมาะสม

จากการจัดการเรียนการสอนสาระดนตรีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสหศาสตร์ศึกษาพบว่าผู้เรียนมีความรู้ในเนื้อหาทางทฤษฎี แต่ยังขาดทักษะในด้านจังหวะ ทำนองที่ยังไม่ถูกต้องในการปฏิบัติขับร้องและยังขาดทักษะในด้านเสียงร้องความไพเราะและบุคลิก สีตาอารมณ์ในการปฏิบัติ การขับร้องอย่างแท้จริง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการขับร้องจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การใช้แนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติผ่านการสาธิตและการฝึกฝนทักษะย่อยๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการขับร้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ทีศนา แคมมณี, 2557) ในบริบทของการเรียนรู้ดนตรี เพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เป็นผลงานที่มีคุณค่าทางดนตรีและประวัติศาสตร์ ทรงพระราชนิพนธ์ทั้งทำนองและเนื้อร้องของบทเพลงหลายบท ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบและได้รับการยกย่องอย่างกว้างขวาง การศึกษาและฝึกฝนการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์จึงเป็นการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมความรู้สึกระหว่างประวัติศาสตร์และความเคารพต่อศิลปวัฒนธรรมของชาติ

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาทักษะการขับร้องวิชาดนตรีสากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการปฏิบัติและการฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่องและเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการขับร้องได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์กับเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสหสขันธ์ศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคเหนือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น จำนวน 165 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนสหสขันธ์ศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคเหนือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ 2. แบบวัดความสามารถการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ 3. แบบสอบถามความพึงพอใจ การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์เกี่ยวกับเนื้อหาเป็นสมรรถนะสำคัญที่นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การร้องเพลงเดี่ยว จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง. มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้ 1) ศึกษาหลักสูตร มาตรฐานตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชาสาระการเรียนรู้หน่วยการจัดการเรียนรู้หนังสือเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาดนตรีสากล 3) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ จำนวน 6 แผน เวลาเรียน 12 ชั่วโมง 4) วิเคราะห์รายละเอียดมาตรฐาน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 5) กำหนดรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ที่ส่งเสริมการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบรูปแบบและเนื้อหา ตลอดจนขอคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข 7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินความเหมาะสม 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) โดยค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่าแผนมีคุณภาพเหมาะสมและนำไปใช้สังเกตพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนได้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.42

แบบวัดความสามารถการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบ ดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มาตรฐานตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา สาระการเรียนรู้หน่วย การจัดการเรียนรู้หนังสือเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความสามารถการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์
- 2) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้จากแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อออกแบบ แบบวัดความสามารถการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์
- 3) สร้างแบบประเมินการวัดความสามารถการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ โดยได้ออกแบบเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์
- 4) นำแบบประเมินการวัดความสามารถการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์
- 5) นำแบบประเมินการวัดความสามารถการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ท่าน
- 6) บันทึกผลการพิจารณาลงความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อแล้วหาคะแนนผลรวม คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเป็นรายข้อแล้วนำมา หาค่าเฉลี่ย เพื่อดูดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ อยู่ใน ช่วง 0.81-1.00 แสดงถึงความสอดคล้องที่สูงมาก แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพแบบประเมิน ดังนี้

- 1) ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จากนักวิชาการ หลากๆ ท่าน รวมทั้งหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวน 5 ระดับ ของ Likert (ลิเคิร์ต) โดยข้อคำถามครอบคลุมในประเด็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์
- 3) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน
- 4) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงตาม ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล แบบแผนการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว มีการทดสอบครั้งเดียว (One Group Posttest Only Design) และสังเกตพฤติกรรมระหว่างทดลอง การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ผู้วิจัยชี้แจงผู้เรียนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการทดลองในครั้งนี้ในด้านจุดประสงค์ และการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์
- 2) ดำเนินการทดลองผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาทักษะการขับร้องด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์กับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง
- 3) เมื่อสิ้นสุดการสอนทำการวัดและประเมินทักษะการขับร้องของนักเรียนและให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการขับร้องวิชาดนตรีสากล ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และสูตรการประสิทธิภาพ E_1/E_2
- 2) เปรียบเทียบความสามารถการขับร้องวิชาดนตรีสากลของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80
- 3) วิเคราะห์ความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แนวคิดของเดวีส์จากแบบประเมินทักษะการขับร้องของนักเรียน
- 4)

วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการขับร้องวิชาดนตรีสากล โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ โดยใช้สถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นแปรผลคะแนนตามเกณฑ์รูบรีค (Rubric) 5 ระดับ

5.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ สถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ ตามแนวคิดของเดวีส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้:

จากวัตถุประสงค์ที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ที่ส่งเสริมการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์มีประสิทธิภาพ 88.95/90.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ที่ส่งเสริมการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์มีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	(\bar{X})	S.D.	ร้อยละ
ด้านกระบวนการ (E_1)	80	71.17	1.30	88.95
ด้านผลลัพธ์ (E_2)	20	18.17	0.81	90.83
ประสิทธิภาพของบทเรียน (E_1 / E_2) = 88.95/90.83				

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน E_1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 88.95 และผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน E_2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 90.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 สรุปได้ว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ตามแนวคิดของเดวีส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

จากวัตถุประสงค์ที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ ของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ ของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

คนที่	แผนการจัดการเรียนรู้				คะแนนรวม	(\bar{X})	S.D.	ร้อยละ	ระดับ
	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5					
	20	20	20	20					
1	17	18	17	19	71	17.75	0.96	89	ดีมาก
2	18	18	17	20	73	18.25	1.26	91	ดีมาก

3	16	17	17	20	70	17.5	1.73	88	ดีมาก
4	18	17	18	17	70	17.5	0.58	88	ดีมาก
5	19	17	17	18	71	17.75	0.96	89	ดีมาก
6	18	17	17	18	70	17.5	0.58	88	ดีมาก
7	17	18	18	18	71	17.75	0.50	89	ดีมาก
8	16	18	18	18	70	17.5	1.00	88	ดีมาก
9	17	17	16	20	70	17.5	1.73	88	ดีมาก
10	17	17	19	18	71	17.75	0.96	89	ดีมาก
11	16	19	19	17	71	17.75	1.50	89	ดีมาก
12	17	19	18	18	72	18	0.82	90	ดีมาก
13	19	18	18	17	72	18	0.82	90	ดีมาก
14	17	20	18	18	73	18.25	1.26	91	ดีมาก
15	18	18	17	17	70	17.5	0.58	88	ดีมาก
16	17	18	19	17	71	17.75	0.96	89	ดีมาก
17	16	20	18	17	71	17.75	1.71	89	ดีมาก
18	18	18	17	18	71	17.75	0.50	89	ดีมาก
19	17	18	18	18	71	17.75	0.50	89	ดีมาก
20	17	18	17	18	70	17.5	0.58	88	ดีมาก
21	18	18	17	18	71	17.75	0.50	89	ดีมาก
22	16	18	17	19	70	17.5	1.29	88	ดีมาก
23	18	17	18	19	72	18	0.82	90	ดีมาก
24	17	18	18	20	73	18.25	1.26	91	ดีมาก
25	16	17	17	19	69	17.25	1.26	86	ดีมาก
26	19	20	17	18	74	18.5	1.29	92	ดีมาก
27	16	19	18	17	70	17.5	1.29	88	ดีมาก
28	17	17	20	18	72	18	1.41	90	ดีมาก
29	20	17	19	18	74	18.5	1.29	92	ดีมาก
30	17	20	17	17	71	17.75	1.50	89	ดีมาก
31	17	17	18	18	70	17.5	0.58	88	ดีมาก
32	17	17	18	18	70	17.5	0.58	88	ดีมาก
33	20	17	16	18	71	17.75	1.71	89	ดีมาก
34	17	16	19	20	72	18	1.83	90	ดีมาก
35	17	17	18	18	70	17.5	0.58	88	ดีมาก
36	18	18	20	18	74	18.5	1.00	92	ดีมาก
เฉลี่ย	17.43	17.92	17.84	18.22	71.41	17.79	1.05	88.95	ดีมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลเปรียบเทียบความสามารถการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าอยู่ในระดับดีมากซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 88.95

จากวัตถุประสงค์ที่ 3. นักเรียนมีความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ศึกษาความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แนวคิดของเดวีส์

คนที่	ประเด็นการประเมิน					คะแนนรวม
	จังหวะ	ทำนอง	เนื้อร้อง	เสียงร้อง ความไพเราะ	บุคลิก สรีลา อารมณ์	
	4	4	4	4	4	20
รวม	128	134	141	136	135	654
(\bar{X})	3.44	3.61	3.81	3.67	3.64	18.17
S.D	0.50	0.49	0.40	0.48	0.49	0.81
ร้อยละ	88.89	93.06	97.92	94.44	93.75	90.83
ระดับ	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 90.83 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางด้านเนื้อร้องมากที่สุด โดยคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 97.92 ด้านเสียงร้อง ความไพเราะคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 94.44 ด้านบุคลิก สรีลา อารมณ์คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 93.75 ด้านทำนองคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 93.06 และด้านจังหวะคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 88.89 ตามลำดับ

จากวัตถุประสงค์ที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากที่ได้ทำการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	(\bar{X})	S.D	ระดับ
1. นักเรียนชอบการจัดการเรียนการสอนของครู	4.75	0.44	มากที่สุด
2. นักเรียนชอบวิธีการครูสาธิตทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้	4.64	0.49	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	(\bar{X})	S.D	ระดับ
นักเรียนทำได้ในภาพรวม			
3. นักเรียนดูครูสาธิตตั้งแต่ต้นจนจบว่ามีลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไปปกติ	4.78	0.42	มากที่สุด
4. นักเรียนเห็นว่าก่อนการสาธิต ครูให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการสังเกต และชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต	4.86	0.35	มากที่สุด
5. นักเรียนชอบวิธีการที่ครูสาธิตกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้ผู้เรียนสังเกต และทำตามไปที่ละส่วนอย่างช้า ๆ	4.81	0.40	มากที่สุด
6. นักเรียนลงมือปฏิบัติ หากติดขัดจุดใด ครูจะให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งนักเรียนทำได้	4.75	0.44	มากที่สุด
7. นักเรียนชอบวิธีการของครูที่แนะนำเทคนิควิธีการจะช่วยให้ นักเรียนสามารถทำงานนั้นได้ดียิ่งขึ้น	4.97	0.17	มากที่สุด
8. นักเรียนชอบการปฏิบัติตามกิจกรรมที่ครูมอบหมายอย่างต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ	4.78	0.42	มากที่สุด
9. นักเรียนชอบการฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ	4.92	0.28	มากที่สุด
10. นักเรียนมีส่วนร่วมในการสรุปทเรียน	4.92	0.28	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.82	0.37	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นหลังจากที่ได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากทำกิจกรรมการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.82, S.D.=0.37)

อภิปรายผลการวิจัย

1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ตามแนวคิดของเดวิส กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนได้ถึงร้อยละ 88.95 และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์คิดเป็นร้อยละ 90.83 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของกิจกรรมการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ตามแนวคิดของเดวิส ทั้งนี้เป็นเพราะว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสที่ส่งเสริมการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ที่ประกอบด้วย จังหวะ ทำนอง เนื้อร้อง เสียงร้อง ความ

ไพเราะ และบุคลิก สีลาอารมณ์จึงมีประสิทธิภาพสูงกว่าที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เกษศรีน ทองสุข กล่าวว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์มีประสิทธิภาพสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดเช่นกัน (เกษศรีน ทองสุข, 2567) นอกจากนี้งานวิจัยของเกศรา เพิ่มพูล และคณะ ได้ ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพลตามแนวคิดของ เดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ ปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพลมีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) มีค่าเท่ากับ $90.82 / 94.15$ ซึ่งสูง กว่าเกณฑ์ที่กำหนด ($80/80$) 2) ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพลอยู่ในระดับดีมากคิดเป็นร้อยละ 94.15 (เกศรา เพิ่มพูล และคณะ, 2565) การศึกษาเหล่านี้ยืนยันถึงความสำเร็จและประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ พัฒนาขึ้นตามแนวทางของเดวีส์ในบริบทของการพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์

2. ผลเปรียบเทียบความสามารถการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ของนักเรียนจากการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าอยู่ในระดับดีมากซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 88.95 ซึ่งบ่งชี้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบตาม แนวคิดของเดวีส์มีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาทักษะการขับร้องของนักเรียนทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักเรียนครูสุธาธิตตั้งแต่นั้นจนจบว่ามีลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไปกตและนักเรียนเห็น ว่าก่อนการสาธิต ครูให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการสังเกต และชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจ เป็นพิเศษในการสังเกตรวมถึงนักเรียนลงมือปฏิบัติ หากติดขัดจุดใด ครูจะให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไข จนกระทั่งนักเรียนทำได้ผลลัพธ์นี้ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของชานนท์ จงจินากุล และคณะ กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ Scoring Rubric ในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติกลองชุดสามารถเพิ่ม ความสามารถของผู้เรียนเกินกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 เช่นเดียวกัน (ชานนท์ จงจินากุล และคณะ, 2566) และสอดคล้องกับงานวิจัยของนฤเบศน์ ระดาเขต และสุชีริณณ์ อามาตบัณฑิต ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะ ปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับมัลติมีเดียของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $74.09/74.11$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) การพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็น ร้อยละ 82.50 3) การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียน การสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่า เกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ 4) การเปรียบเทียบความรู้การแสดงนาฏศิลป์ พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับมัลติมีเดีย ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ (นฤเบศน์ ระดาเขต และสุชีริณณ์ อามาตบัณฑิต, 2565) การศึกษาเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จ ของการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ในการพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงพระ ราชนิพนธ์อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แนวคิดของเดวีส์ ผลคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 90.83 โดยนักเรียนมีความสามารถทางด้านด้านเนื้อร้องมากที่สุด โดยคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 97.92 ด้านเสียงร้อง ความไพเราะ คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 94.44 ด้านบุคลิก สีลา อารมณ์คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 93.75 ด้านทำนอง คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 93.06 และด้านจังหวะคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 88.89 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักเรียนชอบการจัดการเรียนการสอนของครูและนักเรียนชอบวิธีการครูสาธิตทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้นักเรียนทำได้ในภาพรวมทั้งนี้ นักเรียนชอบการปฏิบัติตามกิจกรรมที่ครูมอบหมายอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบสอดคล้องกับงานวิจัย Boone & Higgins ได้ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะทางเทคนิคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์มีผลการเรียนรู้ทักษะทางเทคนิคสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Boone, & Higgins, 2002) งานวิจัยนี้ยืนยันถึงประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติและการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนในกระบวนการพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์อย่างเป็นรูปธรรม

4. จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ความสามารถในการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยในภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.82$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 ($S.D.=0.37$) โดยเฉพาะการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง ซึ่งทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียนและสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้เป็นเพราะว่านักเรียนชอบการฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญสอดคล้องกับงานวิจัยของเกศรา เพิ่มพูน และคณะ ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ นาฏศิลป์ ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพลตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ นาฏศิลป์ ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพลโดยรวมอยู่ในระดับดีมากที่สุด (เกศรา เพิ่มพูน และคณะ, 2565)

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการวิจัย ผู้วิจัยสามารถนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ตามแนวคิดของเดวีส์ กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ว่า ทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ตามแนวคิดของเดวีส์ของนักเรียนซึ่งบ่งชี้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบตามแนวคิดของเดวีส์มีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาทักษะการขับร้องของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยนักเรียนมีความสามารถทางด้านเนื้อร้อง ด้านเสียงร้อง ความไพเราะ ด้านบุคลิก สีลา อารมณ์ ด้านทำนอง และด้านจังหวะ ทั้งนี้คุณลักษณะเด่นชัดของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจึงควรมีลักษณะ ดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ ความถนัดและธรรมชาติของนักเรียน 2) ครูมีทักษะ

วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อรองรับกับความสามารถและความต้องการส่วนบุคคล 3) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีความยืดหยุ่นสูงปรับเปลี่ยนวิธีการสอนอย่างเหมาะสม 4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีการประยุกต์ใช้กิจกรรมเทคโนโลยีให้มีความน่าสนใจ และ 5) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์อย่างหลากหลายโดยนักเรียนจะต้องได้เรียนรู้ครบถ้วนสมบูรณ์ตามความสนใจและต้องการ ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

บทสรุป

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำวิจัยประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนสหศาสตร์ศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน ทั้งมีการทดลองการใช้กิจกรรมการเรียนรู้รวมถึงผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจึงทำให้ได้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างให้เกิดความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนการจัดกิจกรรมครบทั้งด้านทักษะและความสามารถของผู้เรียนนอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ด้วย

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาผลการวิจัยไปใช้

1.1 กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนทักษะการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีบริบทคล้ายคลึงกัน

1.2 ควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความสนใจในการปฏิบัติและฝึกฝนทักษะการขับร้อง

1.3 ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการขับร้องพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะการขับร้องและบุคลิกภาพที่ดี

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีความยืดหยุ่นในเรื่องเวลา เพื่อให้นักเรียนสามารถฝึกฝนทักษะได้อย่างเต็มที่

2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ในวิชาอื่นๆ เพื่อเสริมทักษะให้ผู้เรียน

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนตามแนวคิดของเดวีส์กับวิธีการสอนอื่นๆ เพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุดในการพัฒนาทักษะของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- เกษศรีน ทองสุข. (2567). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 11(1): 367-382.
- เกศรา เพิ่มพูล และคณะ. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพลตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 16(2): 171-183.
- ชานนท์ จงจินากุล, และคณะ. (2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวีส์ รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 42(1): 47-57.
- ทิตนา แคมมณี. (2557). *ศาสตร์การสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทิยา ตันศรีเจริญ. (2545). Brain Gym บริหารสมองเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้. *วารสารสานปฏิรัฐ*, 5(50) :26-28.
- นฤเบศน์ ระดาเขต และสุชิรินธ์ อามาตบัณฑิต. (2565). การพัฒนาทักษะปฏิบัติการ แสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับมัลติมีเดียของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(9): 365-381.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- สำนักวิชาการมาตรฐานการศึกษา. (2551). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- Boone, W. M., & Higgins, C. (2002). The effects of using the Davies' Instructional Model on the learning of technical skills by middle school students with learning disabilities. *Learning and Instruction*, 12(3): 247-262.

